

Dokument z posiedzenia

**B8-0315/2018 }
B8-0316/2018 }
B8-0317/2018 }
B8-0319/2018 }
B8-0320/2018 } RC1**

4.7.2018

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu

zastępujący tym samym następujące projekty rezolucji:

B8-0315/2018 (PPE)
B8-0316/2018 (S&D)
B8-0317/2018 (ECR)
B8-0319/2018 (ALDE)
B8-0320/2018 (EFDD)

w sprawie kryzysu migracyjnego oraz sytuacji humanitarnej w Wenezueli i na jej granicach lądowych z Kolumbią i Brazylią
(2018/2770(RSP))

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Cristian Dan Preda, Luis de Grandes Pascual, José Inácio Faria, Verónica Lope Fontagné, Gabriel Mato, David McAllister, Dubravka Šuica, Sandra Kalniete, Elmar Brok, Lorenzo Cesa, Michael Gahler, Francisco José Millán Mon, Tunne Kelam, Fernando Ruas, Laima Liucija Andrikienė, Eduard Kukan, Julia Pitera, Ivan Štefanec, Jaromír Štětina

w imieniu grupy PPE

Elena Valenciano, Francisco Assis, Ramón Jáuregui Atondo

w imieniu grupy S&D

Karol Karski, Monica Macovei, Ruža Tomašić, Charles Tannock, Jadwiga

RC\1158247PL.docx

PE621.741v01-00 }
PE621.744v01-00 }
PE621.745v01-00 }
PE621.747v01-00 }
PE621.748v01-00 } RC1

Wiśniewska, Anna Elżbieta Fotyga

w imieniu grupy ECR

Beatriz Becerra Basterrechea, Dita Charanzová, Javier Nart, Petras Auštrevičius, Izaskun Bilbao Barandica, Gérard Deprez, Martina Dlabajová, María Teresa Giménez Barbat, Charles Goerens, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Ivan Jakovčić, Ilhan Kyuchyuk, Patricia Lalonde, Valentinas Mazuronis, Louis Michel, Ulrike Müller, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Robert Rochefort, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic, Pavel Telička, Ramon Tremosa i Balcells, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Cecilia Wikström

w imieniu grupy ALDE

Ignazio Corrao, Laura Ferrara, Fabio Massimo Castaldo

w imieniu grupy EFDD

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie kryzysu migracyjnego oraz sytuacji humanitarnej w Wenezueli i na jej granicach lądowych z Kolumbią i Brazylią (2018/2770(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Wenezueli, w szczególności rezolucję z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli¹, rezolucję z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie prześladowań demokratycznej opozycji w Wenezueli², rezolucję z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli³, rezolucję z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli⁴, rezolucję z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli⁵, rezolucję z dnia 8 lutego 2018 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli⁶ oraz rezolucję z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie wyborów w Wenezueli⁷,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych,
- uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego,
- uwzględniając oświadczenie prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego Fatou Bensoudy z dnia 8 lutego 2018 r.,
- uwzględniając oświadczenie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka w sprawie Wenezueli z dnia 31 marca 2017 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka (OHCHR) zatytułowane „Przypadki łamania i naruszania praw człowieka w kontekście protestów w Boliwariańskiej Republice Wenezueli” z dnia 22 czerwca 2018 r.,
- uwzględniając wydane w dniu 28 kwietnia 2017 r. wspólne oświadczenie specjalnej sprawozdawczynie ONZ ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji, specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do wolności pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się, specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. obrońców praw człowieka oraz Grupy Roboczej ONZ ds. Arbitralnych Zatrzymań,
- uwzględniając oświadczenie przywódców państw grupy G7 z dnia 23 maja 2018 r.,
- uwzględniając deklaracje Grupy z Limy z dni 23 stycznia 2018 r., 14 lutego 2018 r., 21 maja 2018 r., 2 i 15 czerwca 2018 r.,

¹ Dz.U. C 285 z 29.8.2017, s. 145.

² Dz.U. C 294 z 12.8.2016, s. 21.

³ Dz.U. C 316 z 30.8.2016, s. 190.

⁴ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0269.

⁵ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0200.

⁶ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0041.

⁷ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0199.

- uwzględniając deklarację Organizacji Państw Amerykańskich (OPA) z dnia 20 kwietnia 2018 r. w sprawie pogarszającej się sytuacji humanitarnej w Wenezueli,
 - uwzględniając sprawozdanie Sekretariatu Generalnego Organizacji Państw Amerykańskich oraz zespołu niezależnych ekspertów międzynarodowych z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie możliwego popełnienia zbrodni przeciwko ludzkości w Wenezueli,
 - uwzględniając sprawozdanie opublikowane przez Międzyamerykańską Komisję Praw Człowieka (IACHR) w dniu 12 lutego 2018 r. zatytułowane „Democratic Institutions, the Rule of Law and Human Rights in Venezuela” [Instytucje demokratyczne, państwo prawa i prawa człowieka w Wenezueli] oraz rezolucję IACHR z dnia 14 marca 2018 r.,
 - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 26 stycznia 2018 r., 19 kwietnia 2018 r. i 22 maja 2018 r. w sprawie ostatnich wydarzeń w Wenezueli,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dni 13 listopada 2017 r., 22 stycznia 2018 r., 28 maja 2018 r. i 25 czerwca 2018 r.,
 - uwzględniając oświadczenie komisarza ds. pomocy humanitarnej i zarządzania kryzysowego Christosa Stylianidesa w sprawie oficjalnej misji do Kolumbii w marcu 2018 r.,
 - uwzględniając oświadczenie swojego Zespołu ds. Wspierania Demokracji i Koordynacji Wyborów z dnia 23 kwietnia 2018 r.,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praw człowieka, demokracji i praworządności w Wenezueli stale się pogarsza; mając na uwadze, że Wenezuela jest pogrążona w bezprecedensowym kryzysie politycznym, społecznym, gospodarczym i humanitarnym charakteryzującym się brakiem bezpieczeństwa, przemocą, łamaniem praw człowieka, pogarszaniem się stanu praworządności, brakiem lekarstw i usług socjalnych, utratą dochodów i rosnącym ubóstwem, który skutkuje coraz większą liczbą ofiar śmiertelnych oraz uchodźców i migrantów;
- B. mając na uwadze, że coraz większa liczba Wenezuelczyków, w szczególności grup znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, takich jak kobiety, dzieci i osoby chore, cierpi na niedożywienie będące skutkiem ograniczonego dostępu do rzetelnej opieki zdrowotnej, leków, żywności i wody; mając na uwadze, że 87 % ludności Wenezueli żyje w ubóstwie, a poziom skrajnego ubóstwa wynosi 61,2 %; mając na uwadze, że umieralność matek wzrosła o 60 %, zaś niemowląt o 30 %; mając na uwadze, że w 2017 r. liczba zachorowań na malarię wzrosła o 69 % w porównaniu z rokiem poprzednim, co stanowi największy wzrost na świecie, oraz mając na uwadze, że inne choroby, takie jak gruźlica i odra, wkrótce osiągną stan epidemii;
- C. mając na uwadze, że pomimo gotowości społeczności międzynarodowej rząd Wenezueli niestety uporczywie nie uznaje powagi problemu oraz odmawia swobodnego przyjmowania i ułatwiania dystrybucji międzynarodowej pomocy humanitarnej;

- D. mając na uwadze, że sytuacja gospodarcza bardzo się pogorszyła; mając na uwadze, że Międzynarodowy Fundusz Walutowy zakłada wzrost hiperinflacji w Wenezueli do poziomu 13 000 % w 2018 r. z poziomu szacowanego w 2017 r. na 2400 %, co spowoduje wzrost cen średnio o prawie 1,5 % na godzinę;
- E. mając na uwadze, że w sprawozdaniu OHCHR opublikowanym w dniu 22 czerwca 2018 r. podkreślono, iż władze wenezuelskie nie pociągnęły do odpowiedzialności sprawców poważnych naruszeń praw człowieka, w tym zabójstw, użycia nadmiernej siły wobec demonstrantów, arbitralnych zatrzymań, złego traktowania i tortur; mając na uwadze, że powszechna wydaje się również bezkarność funkcjonariuszy sił bezpieczeństwa, którzy podejrzani są o pozasądowe zabójstwa demonstrantów;
- F. mając na uwadze, że w sprawozdaniu zespołu niezależnych ekspertów międzynarodowych wyznaczonych przez OPA, przedstawionym w dniu 29 maja 2018 r., od lutego 2014 r. w Wenezueli popełniono siedem zbrodni przeciwko ludzkości, a sam rząd jest odpowiedzialny za obecny kryzys humanitarny w regionie; mając na uwadze, że prokurator MTK zapowiedział wszczęcie wstępnego śledztwa w sprawie zarzutów o przestępstwa popełnione w Wenezueli od kwietnia 2017 r.;
- G. mając na uwadze, że wybory, które miały miejsce w dniu 20 maja 2018 r., odbyły się bez poszanowania minimalnych standardów międzynarodowych dotyczących wiarygodnego procesu wyborczego i nie były zgodne z zasadami pluralizmu politycznego, demokracji, przejrzystości i praworządności; mając na uwadze, że stwarza to dodatkowe przeszkody dla starań zmierzających do rozwiązania kryzysu politycznego; mając na uwadze, że UE wraz z innymi organami demokratycznymi nie uznaje wyborów ani władz powołanych w wyniku tego bezprawnego procesu;
- H. mając na uwadze, że obecny wielowymiarowy kryzys w Wenezueli jest powodem największego przesiedlenia ludności w regionie; mając na uwadze, że według UNHCR i Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM) drastycznie wzrosła całkowita liczba Wenezuelczyków, którzy opuścili kraj: z 437 tys. w 2005 r. do ponad 1,6 mln w 2017 r.; mając na uwadze, że w latach 2015–2017 kraj opuściło ok. 945 tys. Wenezuelczyków; mając na uwadze, że w 2018 r. całkowita liczba osób, które opuściły kraj od 2014 r. przekroczyła 2 mln; mając na uwadze, że wzrost liczby obywateli Wenezueli ubiegających się o azyl na całym świecie wyniósł 2000 %, osiągając do połowy czerwca 2018 r. liczbę ponad 280 tys. osób;
- I. mając na uwadze, że 520 tys. Wenezuelczyków w Ameryce Łacińskiej skorzystało z alternatywnych legalnych form pobytu; mając na uwadze, że ponad 280 tys. Wenezuelczyków złożyło wnioski o nadanie im statusu uchodźcy w różnych krajach świata; mając na uwadze, że liczba złożonych przez Wenezuelczyków wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej w UE wzrosła w latach 2014–2017 o ponad 3500 %; mając na uwadze, że szacuje się, iż ponad 60 % Wenezuelczyków nadal znajduje się w nieuregulowanej sytuacji;
- J. mając na uwadze, że według Biura Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) Kolumbia przyjęła największy odsetek wysiedleńców, w związku z czym na terenie tego kraju mieszka obecnie ponad 820 tys. Wenezuelczyków; mając na uwadze, że w miastach Cúcuta oraz Boa Vista,

znajdujących się przy granicy z Wenezuelą, obserwuje się ogromny napływ ludności, w wielu przypadkach w bardzo złym stanie zdrowia i niedożywionej; mając na uwadze, że Peru, Chile, Argentyna, Panama, Brazylia, Ekwador, Meksyk, Dominikana, Kostaryka, Urugwaj, Boliwia i Paragwaj również stawiają czoła napływowi ogromnej ilości uchodźców i migrantów; mając na uwadze rosnące znaczenie szlaków morskich, w szczególności prowadzących na wyspy karaibskie takie jak Aruba, Curaçao, Bonaire, Trynidad i Tobago oraz Gujana; mając na uwadze, że w coraz większym stopniu dotyka to również kraje europejskie, w szczególności Hiszpanię, Portugalię i Włochy; mając na uwadze, że państwu przyjmującemu coraz trudniej jest zapewniać pomoc nowo przybyłym;

- K. mając na uwadze, że władze krajowe i lokalne Kolumbii w godny uznania sposób dążą do tego, by zapewnić osobom uciekającym z Wenezueli możliwość korzystania z podstawowych praw człowieka, takich jak prawo do podstawowego wykształcenia i prawo do podstawowych świadczeń zdrowotnych; mając na uwadze, że w Kolumbii społeczności lokalne, instytucje religijne i ogół obywateli jednakowo przyjmują migrantów w duchu braterstwa oraz wykazują się wielką wytrwałością i solidarnością;
- L. mając na uwadze, że w dniu 7 czerwca 2018 r. Komisja zapowiedziała pakiet w wysokości 35,1 mln EUR na pomoc nadzwyczajną i pomoc rozwojową w celu wsparcia ludności Wenezueli i krajów sąsiadujących dotkniętych kryzysem; mając na uwadze, że ten wkład finansowy zostanie dodany do 37 mln EUR, które UE już przeznaczyła na projekty pomocy i współpracy humanitarnej w tym kraju; mając na uwadze, że od 13 czerwca 2018 r. po dodatkowym apelu UNHCR o 46,1 mln USD luka w finansowaniu wynosi obecnie 56 %;
- M. mając na uwadze, że każdego miesiąca ponad 12 tys. Wenezuelczyków wjeżdża do brazylijskiego stanu Roraima, z czego około 2700 pozostaje w mieście Boa Vista; mając na uwadze, że Wenezuelczycy stanowią już ponad 7 % ludności tego miasta, a przy obecnym tempie do końca roku zamieszka tam ponad 60 tys. Wenezuelczyków; mając na uwadze, że ten napływ demograficzny wywiera ogromną presję na służby publiczne miasta, w szczególności na zdrowie publiczne i edukację; mając na uwadze, że Roraima jest jednym z najbiedniejszych stanów Brazylii, z mało pojemnym rynkiem pracy i słabą gospodarką, co stanowi kolejną przeszkodę w integracji uchodźców i migrantów;
- N. mając na uwadze, że w dniach 25–30 czerwca 2018 r. Parlament wysłał delegację ad hoc na granice Wenezueli z Kolumbią i Brazylią, aby dokonać oceny skutków kryzysu w terenie;
1. jest głęboko wstrząśnięty i zaniepokojony katastrofalną sytuacją humanitarną w Wenezueli, w wyniku której śmierć poniosło wiele osób i która doprowadziła do bezprecedensowego napływu uchodźców do krajów ościennych i dalszych; wyraża solidarność z wszystkimi obywatelami Wenezueli, którzy byli zmuszeni do opuszczenia swojego kraju z powodu niemożności zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, takich jak dostęp do żywności, wody pitnej, usług opieki zdrowotnej i lekarstw;
 2. wzywa władze Wenezueli do uznania, iż w kraju tym panuje kryzys humanitarny, do zapobieżenia jego dalszemu pogłębianiu się oraz do wspierania rozwiązań politycznych i gospodarczych w celu zapewnienia bezpieczeństwa całej ludności cywilnej oraz

stabilności kraju i regionu;

3. domaga się, aby władze Wenezueli pilnie zezwoliły na niezakłóconą pomoc humanitarną dla tego kraju w celu zapobieżenia zaostrzeniu się kryzysu humanitarnego i sytuacji kryzysowej dotyczącej zdrowia publicznego, a w szczególności ponownemu pojawieniu się chorób takich jak odra, malaria, błonica i pryszczycyca, oraz aby zapewniły nieograniczony dostęp organizacjom międzynarodowym pragnącym nieść pomoc wszystkim dotkniętym sektorom społeczeństwa; apeluje o szybką reakcję w celu zapobiegania niedożywieniu wśród grup znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, takich jak kobiety, dzieci i osoby chore; jest niezmiernie zaniepokojony liczbą dzieci pozbawionych opieki, które przekraczają granice;
4. wyraża uznanie dla rządu kolumbijskiego w związku z szybką reakcją i wsparciem, jakiego udzielił wszystkim przybywającym Wenezuelczykom; wyraża również uznanie dla Brazylii i innych krajów tego regionu, w szczególności Peru, organizacji regionalnych i międzynarodowych, podmiotów prywatnych i publicznych, Kościoła katolickiego i zwykłych obywateli z całego regionu za ich aktywną pomoc i solidarność z wenezuelskimi uchodźcami i migrantami; wzywa państwa członkowskie do podjęcia natychmiastowych i zorientowanych na ochronę działań wobec wenezuelskich uchodźców lub migrantów na ich terytorium, takich jak wizy humanitarne, specjalne warunki pobytu lub inne regionalne ramy migracyjne, wraz z odpowiednimi gwarancjami ochrony; wzywa władze Wenezueli, by ułatwiły i przyspieszyły wydawanie i wymianę dokumentów tożsamości dla swoich obywateli, zarówno w Wenezueli, jak i za granicą;
5. wzywa społeczność międzynarodową, w tym UE, do ustanowienia skoordynowanego i kompleksowego działania w reakcji na kryzys na poziomie regionalnym oraz do zwiększenia pomocy finansowej i materialnej dla krajów otrzymujących pomoc w ramach wywiązania się ze zobowiązań; z zadowoleniem przyjmuje przyznaną dotychczas pomoc humanitarną UE i wzywa do pilnego uwolnienia dodatkowego wsparcia humanitarnego ze środków na pomoc nadzwyczajną w celu zaspokojenia szybko rosnących potrzeb dotkniętej kryzysem wenezuelskiej ludności w sąsiednich krajach;
6. powtarza, że obecny kryzys humanitarny wynika z kryzysu politycznego; apeluje do władz Wenezueli o natychmiastowe położenie kresu wszelkim przypadkom łamania praw człowieka – również w odniesieniu do ludności cywilnej – oraz o pełne przestrzeganie wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności, w tym wolności wypowiedzi, wolności prasy i wolności zgromadzeń; wzywa władze Wenezueli do poszanowania wszystkich demokratycznie wybranych instytucji, zwłaszcza Zgromadzenia Narodowego, uwolnienia wszystkich więźniów politycznych oraz przestrzegania zasad demokracji, praworządności i praw człowieka; wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, aby dołożyła wszelkich starań w celu ułatwienia międzynarodowych wysiłków mediacyjnych niezbędnych dla stworzenia warunków pozwalających na znalezienie realnego rozwiązania obecnego kryzysu humanitarnego i politycznego;
7. wzywa do przeprowadzenia nowych wyborów prezydenckich zgodnie z uznanymi międzynarodowymi standardami demokratycznymi i wenezuelskim porządkiem konstytucyjnym, w przejrzystych, równych, sprawiedliwych i międzynarodowo monitorowanych ramach, bez ograniczeń dla partii politycznych i kandydatów oraz przy pełnym poszanowaniu praw politycznych wszystkich Wenezuelczyków; podkreśla, że

prawowity rząd powołany w wyniku takich wyborów musi pilnie zająć się obecnym kryzysem gospodarczym i społecznym w Wenezueli i podjąć działania na rzecz pojednania narodowego;

8. przypomina, że wszelkie sankcje przyjęte przez wspólnotę międzynarodową powinny być ukierunkowane i odwracalne oraz nie powinny w żaden sposób szkodzić ludności Wenezueli; z zadowoleniem przyjmuje szybkie przyjęcie dodatkowych ukierunkowanych i możliwych do cofnięcia sankcji, jak również embargo na broń nałożone w listopadzie 2017 r.; powtarza, że sankcje te nałożono na wysokich rangą urzędników z powodu poważnych naruszeń praw człowieka, łamania zasad demokracji i praworządności w Wenezueli oraz przeprowadzenia nielegalnych wyborów w dniu 20 maja 2018 r., które nie zostały uznane na szczeblu międzynarodowym i które odbyły się bez zgody co do daty lub warunków ich przeprowadzenia oraz w okolicznościach, które nie pozwoliły na równoprawny udział wszystkich partii politycznych; przypomina o możliwości nałożenia takich sankcji na osoby odpowiedzialne za pogłębiający się kryzys polityczny, społeczny, gospodarczy i humanitarny, a zwłaszcza na prezydenta Nicolása Maduro, zgodnie ze swoimi wcześniejszymi rezolucjami;
9. przypomina, że osoby winne poważnych naruszeń praw człowieka muszą zostać pociągnięte do odpowiedzialności; w pełni popiera wstępne postępowania prowadzone przez Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) w sprawie znacznej liczby zbrodni i aktów represji popełnionych przez reżim wenezuelski oraz wzywa UE do odegrania aktywnej roli w tym zakresie; popiera apel zespołu niezależnych ekspertów międzynarodowych powołanego przez sekretarza generalnego OPA oraz Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka o utworzenie komisji śledczej ds. zbadania sytuacji w Wenezueli oraz o zwiększenie zaangażowania MTK;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Boliwariańskiej Republiki Wenezueli, rządowi i parlamentom Republiki Kolumbii, Republiki Brazylii, Republiki Peru, Euro-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu oraz sekretarzowi generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich i Grupie z Limy.